

Cel mai bun mod de a trăi și de a muri

În fiecare zi, tot mai mulți oameni descoperă adevărul și se întorc la Creatorul lor cu căință și supunere, râvnind la răsplata fericirii veșnice din Paradis. Acești noi adepți dau un aer nou musulmanilor de astăzi cu sinceritatea lor, perspicacitatea și aderarea fermă la învățăturile islamului. Experiențele lor vaste din trecut îi ajută să dezvolte o răbdare imensă și o înțelegere specială a căii adevărului recent găsite spre care Allah Preaînaltul i-a călăuzit, găsindu-și drumul în viață cu ușurință și siguranță.

<https://islamhouse.com/2809134>

- [Cel mai bun mod de a trăi și de a muri](#)
 - [Introducere](#)
 - [Adunând piesele inițiale ale „puzzle-ului scopului vieții”](#)
 - [Creștinismul în centrul atenției](#)
 - [Profetul Mohammed \(ﷺ\) în Scripturi](#)
 - [Profetul Mohammed \(ﷺ\) în Nobilul Coran](#)
 - [Nobilul Coran: ultima Revelație](#)
 - [Islamul: esența și apogeul religiilor revelate](#)
 - [Un călător](#)
 - [Drumul spre Paradis](#)
 - [Depășirea unui obstacol](#)

- [O înregistrare video semnificativă](#)
- [Adevărul se dezvăluie](#)
- [Impresii ale unui nou musulman](#)
- [O bucurie amăgitoare](#)
- [Calea cea Dreaptă spre Dumnezeu](#)
- [Epilog](#)

Cel mai bun mod de a trăi și de a muri

De: (Yahia) Donald W. Flood

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH
CENTER (EIRC)

& Oana Fialcofschi

Revizuit de: Alina Luminița Crăciun &
Mariam Oana

În numele lui Allah Ar-Rahman
(Preamilostivul),

Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

Introducere

În fiecare zi, tot mai mulți oameni descoperă adevărul și se întorc la Creatorul lor cu căință și supunere, râvnind la răsplata fericirii veșnice din Paradis. Acești noi adepți dau un aer nou musulmanilor de astăzi cu sinceritatea lor, perspicacitatea și aderarea fermă la învățăturile

islamului. Experiențele lor vaste din trecut îi ajută să dezvolte o răbdare imensă și o înțelegere specială a căii adevărului recent găsite spre care Allah Preaînaltul i-a călăuzit, găsindu-și drumul în viață cu ușurință și siguranță. Ei au intrat în islam cu mintea deschisă și cu capacitatea de a discerne între ceea ce este bine și ceea ce este rău. Unii dintre ei s-au săturat de viața promiscuă și materială și s-au întors la islam cu o dragoste adevărată față de puritate și cu loialitate față de Creatorul lor.

Este o plăcere pentru mine să vă prezint un prieten pe care Allah Preaînaltul l-a călăuzit la islam și care a fost, într-adevăr, bine călăuzit. Aici,

el își descrie călătoria. Îi doresc succes și fericire pe Calea cea Dreaptă a lui Allah și aștept cu nerăbdare ca și mai multe persoane să calce pe urmele sale.

Mohammed Abbas Nadim

Adunând piesele inițiale ale „puzzle-ului scopului vieții”

Obişnuiam să gândesc că educația mea mi-a oferit un mod excelent de viață, mai ales pentru că mă simțeam mulțumit atât din punct de vedere mintal, cât și fizic. De tânăr, am trăit viața unui american obișnuit, având un stil de viață destul de hedonist; eram interesat de muzică, de petreceri în compania femeilor, de sport, călătorii,

mâncăruri exotice și limbi străine. Cu toate acestea, am ajuns într-un punct în care mă simțeam într-o stare de „faliment spiritual” și în care m-am întrebat, „acum ce urmează?”, gândindu-mă că „trebuie să mai existe și altceva în viață în afară de aceste lucruri”. Această realizare a fost cea care m-a îndemnat să caut adevărul pe diverse căi.

Am presupus că motivul pentru care mă simțeam neîmplinit din punct de vedere spiritual avea legătură cu stilul meu de viață american, care era de multe ori legat de satisfacția imediată și de comportamentul impulsiv. Drept urmare, m-am gândit că răspunsul s-ar putea afla în găsirea unui loc mai bun.

Astfel, am început căutarea locului perfect. După ce am călătorit către numeroase destinații, am descoperit că, de fapt, ceea ce căutam nu era locația perfectă, ci o cultură specială, cu cel mai potrivit mod de viață. Când am găsit ceea ce consideram a fi cultura cea mai atrăgătoare, am recunoscut că aceasta avea totuși defecte. Ulterior, am presupus că ar trebui să învăț despre diferitele moduri în care oamenii trăiesc și apoi să o selectez pe cea mai bună dintre aceste practici. Acesta a fost, probabil, drumul către adevăr.

Fiind incapabil să pun în practică viața unui cetățean al lumii, am ales să citesc materiale despre metafizică, deoarece

lucrurile ezoterice din viață m-au intrigat întotdeauna. Am învățat rapid că totul funcționează în conformitate cu niște legi universale care pot fi folosite în beneficiul propriu. După ce am citit mai multe cărți pe această temă, am ajuns la concluzia că, mai important decât aceste legi, este Cel care le-a creat, adică Allah. De asemenea, am descoperit că metafizica poate fi o cale precară de urmat, fapt pentru care m-am abținut de la orice altă lectură în acest domeniu.

La sugestia unui prieten bun, am plecat într-o excursie cu cortul de trei luni prin toată America și Canada de Vest, cu intenția de a descoperi scopul vieții. Am conștientizat minunile naturii și

faptul că această lume nu ar fi putut fi creată din greșeală, fiind în mod clar un tărâm de semne care indică faptul că are un Creator. Prin urmare, această călătorie a întărit credința mea în Dumnezeu.

La întoarcerea acasă, viața aglomerată a orașului m-a tulburat, așa că m-am întors spre meditație pentru a căuta alinare. Prin tehnici de meditație, am putut găsi pacea interioară. Cu toate acestea, acel sentiment de liniște era doar temporar; atunci când mă ridicam în picioare, nu puteam lua acel sentiment cu mine. De asemenea, faptul că meditația necesită să fii constant a devenit o sarcină mult prea

grea pentru mine, așa că încet-încet am început să pierd interesul.

Acum ceva timp, credeam că adevărul s-ar putea afla în autodepășire. Prin urmare, am devenit un cititor vorace de materiale motivaționale și am participat la seminarii pe acest subiect. În plus, mă străduiam să trăiesc în conformitate cu sloganul Armatei SUA din reclamele TV - „Fii tot ceea ce poți fi!” - făcând eforturi să merg pe jar, să fac parașutism și să practic arte marțiale. Datorită lecturilor și a performanțelor mele, am dobândit multă încredere în sine, dar încă nu descoperisem adevărul.

Curând după aceea, am citit numeroase cărți cu privire la diverse filozofii. Am găsit multe concepte și practici interesante, însă nu exista nicio filozofie specială cu care aș fi putut fi de acord în totalitate. Astfel, am ales să aprofundez ceea ce am considerat că era cea mai înțeleaptă dintre aceste doctrine. A devenit un fel de religie „ca la carte”, care pune acceptul în mod special pe bunul comportament. În cele din urmă, am ajuns la concluzia că bunul comportament este bun, dar nu suficient de bun încât să rezolve „puzzle-ul scopului vieții”, o abordare mai spirituală a vieții.

La scurt timp după aceea, am obținut un loc de muncă într-o țară

musulmană, unde am avut destul timp liber pentru a citi și a reflecta asupra vieții. În continua mea căutare a adevărului, am găsit o recomandare într-o carte cu privire la nevoia de căință sinceră în fața lui Dumnezeu. Am urmat acea recomandare și am simțit remușcări pentru toți oamenii pe care i-am nedreptățit în viața mea, până într-acolo încât lacrimile au început să curgă pe chipul meu.

Câteva zile mai târziu, am avut o conversație cu niște prieteni musulmani. Le-am spus că eu aveam mult mai multă libertate în America decât cea prezentă în țara lor. **O persoană a spus:** „Ei bine, aceasta depinde de ce anume înțelegi prin

«libertate». În partea ta de lume, indiferent de cât de bine părinții îi învață moralitatea pe copiii lor acasă, de îndată ce ies în lume, ei se confruntă, în general, cu o societate care se află în contradicție cu moralitatea. Pe de altă parte, în cele mai multe comunități musulmane, moralitatea învățată de copii acasă este foarte asemănătoare cu ceea ce ei găsesc în afara casei. Deci, cine are cu adevărat libertate aici?” Din această analogie, am dedus că orientările islamice și restricțiile care sancționează parțial comportamentul uman nu sunt menite să îngrădească libertatea umană, ci, mai degrabă, ele servesc pentru a o defini și a o onora.

Am avut încă o oportunitate de a învăța despre islam atunci când am fost invitat de un grup de musulmani la cină. După ce am menționat că am trăit în Las Vegas, Nevada, înainte de a veni în Orientul Mijlociu, **un musulman din America a spus:**

„Trebuie să te asiguri că vei muri ca un bun musulman.” L-am rugat imediat să îmi explice ce anume a vrut să spună.

El a spus: „Dacă mori ca un nemusulman, este ca și cum ți-ai paria toate jetoanele (toată viața ta, inclusiv faptele tale și credința ta în Dumnezeu) de la jocul de ruletă pe un singur număr în speranța că, probabil, prin Mila lui Dumnezeu, vei intra în Paradis în Ziua Judecării. În schimb,

dacă vei muri ca un bun musulman, este ca și cum ai fi răspândit jetoane pe toată masa ruletei, astfel încât să acoperi fiecare număr și, indiferent pe ce număr cade bila, să fii în siguranță. Cu alte cuvinte, a trăi și a muri ca un bun musulman este cea mai bună asigurare pentru a nu merge în Iad și, în același timp, este cea mai bună investiție care te duce în Paradis.” Ca un fost rezident al Las Vegas-ului, am putut face direct legătura între acest exemplu tulburător și jocul de ruletă.

În acel moment, am înțeles că nu voi putea găsi adevărul până când nu voi studia îndeaproape acele religii în care Dumnezeu a trimis Revelații Profetilor și Mesagerilor Săi. Prin urmare, am

ales să continui căutarea mea de adevăr în creștinism și în islam.

Creștinismul în centrul atenției

Chiar dacă am crescut ca un creștin, am fost contrariat și dezinteresat de creștinism. Mă simțeam ca și cum aș fi moștenit o religie misterioasă, de neînțeles. Cred că acesta a fost motivul pentru care am fost creștin doar cu numele, dar nu și în practică. Mai târziu, am realizat că îndoiala mea cu privire la dogmele creștine m-a făcut să intru într-o stare de ireligiozitate. Cu toate acestea, în timp ce mă aflam în căutarea adevărului, am avut șansa de a reexamina acele dogme moștenite de la

părinții mei, pe care însă nu mă deranjasem niciodată să le cercetez.

În broșurile și înregistrările audio și video despre creștinism produse de musulmani și de nemusulmani deopotrivă, am descoperit în mod surprinzător sute de versete din Biblie care arată o lipsă de armonie în dogmele creștine. Conform acestor materiale, Dumnezeu era Unul înainte de Isus (Pacea fie asupra sa!) și Isus (Pacea fie asupra sa!) a transmis, de asemenea, credința într-un Dumnezeu Unic. Cu toate acestea, după Isus (Pacea fie asupra sa!), creștinismul a pus accent pe Trinitate în loc de Unicitatea lui Dumnezeu. În plus, înainte de Isus (Pacea fie asupra sa!),

Dumnezeu nu avea fii și nici egali, iar Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a spus că era Mesagerul lui Dumnezeu. Cu toate acestea, după plecarea sa, creștinismul a subliniat faptul că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) este Fiul lui Dumnezeu sau chiar Dumnezeu Însuși.

În ceea ce privește monoteismul, prima dintre cele Zece Porunci confirmă afirmația lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) cu privire la credința într-**un Dumnezeu Unic**:

„(...) Ascultă Israele! Domnul Dumnezeu nostru este un Singur Domn (...)” [Biblia[\[1\]](#), [Marcu 12:29](#)]

Sunt mai multe versete în Biblie care ilustrează această poruncă. De asemenea, există o mulțime de versete biblice care resping divinitatea lui Isus (Pacea fie asupra sa!). De exemplu, Isus (Pacea fie asupra sa!) a recunoscut că el nu putea face minuni în mod independent, ci numai cu Voia și Permiseunea lui Dumnezeu:

„Dar, dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.”

[Biblia, Matei 12:28]

Există mai multe versete în Biblie pe această temă.

Este interesant că găsim în Biblie faptul că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) se ruga:

„Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și s-a rugat, **zicând:** «Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.»”
[Biblia, **Matei 26:39**]

Există mai multe versete în Biblie pe această temă.

M-am întrebat: „Cum poate Isus (**Pacea fie asupra sa!**) să fie Dumnezeu și să se roage lui Dumnezeu în același timp?” Un Dumnezeu care se roagă este o contradicție. În plus, Isus (**Pacea**

fie asupra sa!) afirmă că învățăturile sale nu îi aparțin, ci sunt ale Celui Care l-a trimis:

„Isus le-a răspuns: «Învățătura mea nu este a mea, ci a Celui ce m-a trimis pe mine (...)»” [Biblia, Ioan 7:16]

Există mai multe versete în Evanghelia după Ioan pe această temă.

În mod logic, dacă ceea ce el (Pacea fie asupra sa!) a spus nu îi aparține, atunci a fost doar un Profet care a primit Revelația de la Dumnezeu, asemeni celor dinaintea lui (și de după el). Mai mult decât atât, Isus (Pacea fie asupra sa!) a recunoscut că făcea ceea ce învățase de la Dumnezeu:

„Isus deci le-a zis: «Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la mine însumi, ci vorbesc după cum m-a învățat Tatăl meu (...)»” [Biblia, Ioan 8:28]

Din nou, m-am întrebat: „Cum se poate ca Isus (Pacea fie asupra sa!) să învețe și să fie Dumnezeu în același timp?” În discuțiile mele cu musulmanii, aceștia erau de acord cu ceea ce a poruncit Isus (Pacea fie asupra sa!) cu privire la credința într-un Singur Dumnezeu Unic, la fel cum afirmă și următoarele versete coranice:

„Spune (o, Mohammed): El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu

are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:1]

„Allah nu iartă să I se facă vreun părtaș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește. Iar acela care pune în rând cu Allah un părtaș, născocoște un mare păcat!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:48]

„Și când va zice Allah: «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus oamenilor: Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?», el Îi va

răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în Sufletul Tău! Doară Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:116]

„Ei nu L-au prețuit pe Allah după cum se cuvine, deși în Ziua Învierii întregul Pământ va fi (în) Pumnul Său, iar Cerurile vor fi adunate în dreapta Sa. Mărire Lui! El este mai presus de ceea ce Îi fac ei asociați!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:67]

Am fost, de asemenea, surprins să aflu despre versetele biblice care se referă

la Isus (**Pacea fie asupra sa!**) ca la un Profet al lui Dumnezeu:

„Și găseau astfel în El o pricină de poticnire. Dar Isus le-a zis: «Nicăieri nu este prețuit un proroc mai puțin decât în patria și în casa lui.»” [Biblia, Matei, 13:57]

„Dar El le-a zis: «Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis.»” [Biblia, Luca, 4:43]

Există multe versete în Biblie care dovedesc că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a fost un Profet al lui Dumnezeu.

De asemenea, am aflat punctul de vedere islamic cu privire la Isus (**Pacea**

fie asupra sa!) și anume că el este un Profet și un Mesager al lui Dumnezeu. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Mesia, fiul Mariei, nu este decât un Trimis, asemenea Trimișilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate (de rând). Privește ce semne învederate le trimitem Noi și apoi privește cum sunt ei îndepărtați (de la ele)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:75]

O altă credință comună în creștinism este aceea că Isus (Pacea fie asupra sa!) este fiul lui Dumnezeu. Conform Bibliei, era un lucru obișnuit numirea

oricărui Profet al lui Dumnezeu sau om drept ca fiu al lui Dumnezeu. Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a referit la el însuși ca fiind fiul omului, **nu Dumnezeu sau Fiul lui Dumnezeu în sensul literal:**

„El le-a răspuns: «Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului.»”
[Biblia, Matei, 13:37]

„Și oricui va vorbi împotriva Fiului omului i se va ierta; dar oricui va huli împotriva Duhului Sfânt nu i se va ierta.” [Biblia, Luca, 12:10]

„Căci este un Singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și

oameni: omul Isus Hristos.” [Biblia, I Timotei, 2:5]

În mod evident, Pavel a fost principalul responsabil pentru ridicarea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) la statutul de fiu al lui Dumnezeu, denaturând învățăturile lui Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este fiul lui Dumnezeu.” [Biblia, Faptele Apostolilor, 9:20]

În plus, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu apare ca fiind fiul „născut” al lui Dumnezeu (așa cum se spunea în Ioan, 3:16), din moment ce acest cuvânt a

fost șters din Versiunea Standard Revizuită (RSV), precum și din mai multe alte versiuni noi ale Bibliei. Mai mult decât atât, Allah Preaînaltul neagă în mod categoric în Nobilul Coran că ar avea un fiu:

„Și ei (creștinii, evreii și arabii păgâni) zic: «Cel Milostiv și-a luat un fiu!» ~ Voi spuneți un lucru cumplit! ~ Aproape că Cerurile se crapă de aceste (vorbe), Pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme, ~ Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv un fiu, ~ În vreme ce nu se cuvine ca Cel Milostiv să-și ia un fiu!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:88-92]

În plus, Allah Preaînaltul spune că El i-a creat pe Adam (Pacea fie asupra sa!) și pe Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Înaintea lui Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii» și el a fost.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:59]

Ca urmare a acestei modificări, anumiți împărați și clerici au fabricat născociri suplimentare, contrare a ceea ce a spus sau a făcut Isus (Pacea fie asupra sa!). Printre acestea este și conceptul de Trinitate, în care Isus (Pacea fie asupra sa!) este una dintre cele trei manifestări ale Dumnezeuului Trinitar (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt):

„Căci trei sunt care mărturisesc în Cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt.” [Biblia, 1 Ioan, 5:7]

Acest verset din Biblie este oferit drept cea mai bună dovadă în favoarea doctrinei Trinității, chiar dacă această doctrină nu a fost niciodată susținută de către Isus (**Pacea fie asupra sa!**), de discipolii săi sau de vreun savant creștin. De fapt, aceasta a fost adoptată după mai multe neînțelegeri și conflicte între creștini, în anul 325 d.Hr., în cadrul Conciliului de la Niceea. Interesant este faptul că acest verset a fost înlăturat din Bibliile epocii moderne.

În plus, Coranul îi avertizează pe evrei și pe creștini împotriva credinței în dogma Trinității și le spune să se abțină de la necredința în Revelația lui Allah:

„(Unica) religie acceptată de Allah este islamul și nu au fost deosebiri între cei cărora le-a fost dată Scriptura decât după ce a ajuns la ei Știința, din pricina pizmei lor. Iar cel care nu crede în Semnele lui Allah (să știe că) Allah este Grabnic la socoteală!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:19]

„O, voi oameni ai Scripturii! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah decât

adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este Trimisul lui Allah, Cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei și un duh de la El. Credeți așadar, în Allah și în Trimișii Săi. Și nu spuneți «**Trei**»! Opriți-vă de la aceasta și va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. Slavă Lui! Să aibă El un copil? Ale lui (**Allah**) sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și Allah este Wakīl (**Responsabil, Demn de încredere**).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:171]

„Necredincioși sunt și aceia care spun: «**Dumnezeu este treimea din trei**», căci nu există altă divinitate în afară de (**Allah**) Cel Unic și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge și pe cei

necredincioși dintre ei chin dureros.”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 5:73]

Un domeniu conex controversat despre care am citit a fost cel legat de „păcatul original” și mântuirea prin „răstignirea” lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Probabil, înainte de Isus (Pacea fie asupra sa!), nu a existat nicio doctrină a păcatului original, aceasta apărând după plecarea sa (Pacea fie asupra sa!). Mai mult decât atât, înainte de Isus (Pacea fie asupra sa!), mântuirea era obținută prin supunerea în fața lui Dumnezeu, în timp ce după Isus (Pacea fie asupra sa!), mântuirea era obținută prin răstignirea lui, după cum s-a spus.

În creștinism, doctrina păcatului originar reprezintă justificarea de a obține mântuirea prin răstignirea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**). Cu toate acestea, **am aflat că această doctrină este puternic negată în Vechiul Testament:**

„Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el și răutatea celui rău va fi peste el.”

[Biblia, Ezechiel, **18:20**]

„Ci fiecare va muri pentru nelegiuirea lui; oricărui om care va mânca aguridă

i se vor strepezi dinții!” [Biblia, Ieremia, 31:30]

Este posibil ca acest concept să fi fost creat ca o modalitate pentru ca adepții săi să evite responsabilitatea păcatelor lor înaintea lui Dumnezeu în Ziua Judecării:

„În el avem răscumpărarea, prin sângele lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului său.” [Biblia, Efeseni, 1:7]

„Și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire. ~ Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de

slava lui Dumnezeu. ~ Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus. ~ Pe el, Dumnezeu l-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele lui, o jertfă de ispășire, ca să-și arate neprihănirea; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii Răbdări a lui Dumnezeu; ~ Pentru ca, în vremea de acum, să-și arate neprihănirea lui în așa fel, încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.”

[Biblia, Romani, [3:22-26](#)]

„Care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți.”

[Biblia, Romani, [4:25](#)]

„Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” [Biblia, Romani, 10:9]

Mi-am dat seama că, în conformitate cu Isus (Pacea fie asupra sa!), omul este mântuit prin ascultare și supunere față de Dumnezeu:

„Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția Cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția Cerurilor. ~ Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor,

cu niciun chip nu veți intra în Împărăția Cerurilor.” [Biblia, Matei, 5:19-20]

Există mai multe versete în Evanghelia după Matei pe această temă.

Pe de altă parte, conform Nobilului Coran, **fiecare suflet este recompensat pentru ceea ce dobândește:**

„Dar cum va fi când îi vom aduna într-o Zi în legătură cu care nu este nicio îndoială, când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit și când ei nu vor fi nicicum nedreptățiți?!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:25]

„Cel care săvârșește o faptă bună (o face) pentru sine însuși, iar cel care face rău o face împotriva sa. Domnul tău nu este nedrept cu robii Săi.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:46]

„Fiecare suflet va fi un zălog (ostatic, reținut) pentru ceea ce și-a agonisit (pentru ceea ce a făcut) (adică nu poate merge mai departe până când nu achită dreptul celorlalți oameni și nu primește pedeapsa pentru faptele sale rele).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 74:38]

Cu toate acestea, se pare că această doctrină a fost modificată, fiind

înlocuită cu mântuirea prin răstignirea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**):

„Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.” [Biblia, Romani, [3:28](#)]

„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un mijlocitor, pe Isus Hristos, cel neprihănit. ~ El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.” [Biblia, 1 Ioan, [2:1-2](#)]

Teoria mântuirii prin răstignire susține că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) s-a oferit el însuși pentru a fi răstignit pentru

răscumpărarea și salvarea omenirii.
Însă, dacă a fost așa, de ce a cerut Isus
(**Pacea fie asupra sa!**) Ajutorul lui
Dumnezeu înainte ca soldații să vină
să-l aresteze?

„(...) Tată, izbăvește-Mă de ceasul
acesta!” [Biblia, Ioan, **12:27**]

De asemenea, de ce spune Biblia că
Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a strigat cu
putere după Dumnezeu atunci când se
afla pe cruce, implorându-L pentru
ajutor?

„Și pe la ceasul al nouălea, **Isus a
strigat cu glas tare: «Eli, Eli, lama
sabactani?»**, **adică: «Dumnezeul meu,**

Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?»” [Biblia, Matei, 27:46]

Mai mult decât atât, cum ar fi putut Isus (Pacea fie asupra sa!) să fie răstignit pentru întreaga omenire, când el (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis doar fiilor lui Israel?

„Aceștia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învățăturile următoare: «Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a samaritenilor; ~ ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.»” [Biblia, Matei, 10:5-6]

„Drept răspuns, el a zis: «Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.»” [Biblia, Matei, 15:24]

Acest lucru este în mod clar o contradicție. Consideram versetele anterioare ca fiind foarte convingătoare cu privire la faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) ar fi fost răstignit pe cruce pentru a răscumpăra păcatele omenirii. Coranul spune că nu el (Pacea fie asupra sa!), ci altcineva, care a fost făcut să arate ca el, a fost răstignit:

„Și din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, Trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut (cineva) să

semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui (Isus), au fost în îndoială (în legătură cu moartea lui); ei nu au avut cunoștință sigură despre ea (moartea lui), ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât, ~ Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm (Preaînțelept). ”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:157-168]

Dacă acest lucru este corect, atunci acesta poate explica apariția lui Isus (Pacea fie asupra sa!) în fața discipolilor săi după răstignire. Dacă el (Pacea fie asupra sa!) ar fi murit cu adevărat pe cruce, atunci le-ar fi apărut ucenicilor săi într-un corp spiritual.

După cum apare în Luca, [24:36-43](#), Isus (**Pacea fie asupra sa!**) i-a întâlnit cu corpul său fizic după incidentul presupusei sale răstigniri. Așadar, am aflat că Pavel a fost cel care a răspândit ideea învierii lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**):

„Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu el, vom fi mântuiți prin viața lui. ~ Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea.” [Biblia, Romani, [5:10-11](#)]

„În sinagogă stătea deci de vorbă cu iudeii și cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piață stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea. ~ Unii din filosofii epicurieni și stoici au intrat în vorbă cu el. **Și unii ziceau: «Ce vrea să spună palavragiul acesta?»** Alții, când l-au auzit că vestește pe Isus și învierea, **ziceau: «Pare că vestește niște dumnezei străini.»**”
[Biblia, Faptele Apostolilor, 17:17-18]

Pavel a recunoscut, de asemenea, **că Evanghelia în care apare învierea îi aparține:**

„Adu-ți aminte de Domnul Isus Hristos, din sămânța lui David, înviat

din morți, după Evanghelia mea.”

[Biblia, 2 Timotei, 2:8]

Am întâlnit mai multe surse care indică faptul că Pavel și alții au fost frustrați de respingerea mesajului lui Isus (Pacea fie asupra sa!) făcută de către evrei, fapt pentru care au răspândit mesajul lor în rândul neamurilor. Ei au ajuns în sudul Europei, unde politeismul și idolatria erau răspândite. Treptat, mesajul lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost modificat pentru a se potrivi gusturilor și tradițiilor romanilor și ale grecilor acelor zile:

„Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți. ~ Cu iudeii m-

am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; cu cei ce sunt sub Lege m-am făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege; ~ cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără Lege (măcar că nu sunt fără o Lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub Legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege. ~ Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să mântuiesc pe unii din ei. ~ Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.” [Biblia, 1Corinteni, 9:19-23]

Biblia avertizează împotriva adăugării sau a eliminării de informații din

învățăturile sale, fapt care s-a **întâmplat întocmai**:

„Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. ~ Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.” [Biblia, Apocalipsa lui Ioan, **22:18-19**]

Allah Preaînaltul atinge acest subiect în Nobilul Coran, **de asemenea**:

„Dar vai acelor care plăsmuiesc Scriptura cu mâinile lor și spun:

«**Aceasta este de la Allah.**», pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:79]

Profetul Mohammed (ﷺ) în Scripturi

Un alt punct de vedere interesant despre care am aflat face referire la Profetiile biblice cu privire la apariția Profetului Mohammed (ﷺ)[2]. Am descoperit că există Profetii clare în Biblie (**chiar dacă textul original a fost denaturat**) prevestind venirea Profetului Mohammed (ﷺ), după plecarea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**):

„Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune Cuvintele Mele în gura lui și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu. ~ Și dacă cineva nu va asculta de Cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.” [Biblia, Deuteronomul, 18:18-19]

„Sau dacă dai cartea unuia care nu știe să citească și-i zici: «Ia citește!», el răspunde: «Nu știu să citesc.»” [Biblia, Isaia, 29:12]

„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în mine va face și el lucrările pe care le fac eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că eu mă duc la Tatăl; ~ Și orice veți cere în

numele meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în fiul. ~ Dacă veți cere ceva în numele meu, voi face. ~ Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile mele ~ Și eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; ~ Și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-l vede și nu-l cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.” [Biblia, Ioan, 14:12-17]

„În adevăr, **Moise a zis părinților noștri:** «Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.»” [Biblia, Faptele Apostolilor, 3:22]

Învățații musulmani au afirmat că descrierea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) cu privire la cel care va veni după el (din versetele citate mai sus) nu se poate aplica nimănui altcuiva cu excepția Profetului Mohammed (ﷺ). În plus, există un verset în Nobilul Coran care confirmă ceea ce Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus cu privire la acest lucru:

„Și (adu-ți aminte) când Isa (Isus), fiul lui Mariam (Maria), a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah (Tora, care i-a fost trimisă lui Moise) de dinainte de mine și aducându-vă (vouă) vestea bună a (venirii) unui Mesager ce va veni după mine, al

cărui nume va fi Ahmad (un alt nume al Profetului Mohammed)!» (...)"

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

Numele Ahmad este un alt nume al Profetului Mohammed (ﷺ), care este derivat din aceeași rădăcină.

Profetul Mohammed (ﷺ) în Nobilul Coran

Am observat că Nobilul Coranul ne poruncește să credem în Allah Preaînaltul și în Profetul Mohammed (ﷺ), după cum ni se spune în următorul verset:

„Spune (o, Mohammed): «O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui

Allah, căruia îi aparține împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale! Și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:158]

Am aflat, de asemenea, că Nobilul Coran se referă la Profetul Mohammed (ﷺ) ca fiind ultimul Profet:

„Mohammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și pecetea (încheietorul) Profeților (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 33:40]

Chiar dacă Allah Preaînaltul afirmă în Nobilul Coran că Mohammed (ﷺ) este ultimul Profet, am descoperit că musulmanii cred în toți Profeții anteriori și îi acceptă, împreună cu Revelațiile primite de ei (**Pacea fie asupra lor!**) în forma lor originală:

„Spuneți (**o, musulmani**): «Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și ceea ce a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și semințiilor; în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Isus și în ceea ce le-a fost dat (**tuturor**) Profeților de către Domnul lor. Noi nu facem deosebire

între ei! Noi Lui Îi suntem supuși
(**musulmani**)!»” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, [2:136](#)]

Nobilul Coran: ultima Revelație

Am înțeles că, din cauza inovațiilor atribuite Revelației Divine, a apărut nevoia unui alt Profet după Isus (**Pacea fie asupra sa!**), cu o altă Revelație după Evanghelie. De aceea, Allah Preaînaltul l-a trimis pe Mohammed (ﷺ) cu ultimul Mesaj (**adică Nobilul Coran**), pentru a readuce întreaga omenire la credință și la adorarea Unicului Dumnezeu, fără parteneri sau intermediari. Potrivit musulmanilor, Coranul cel Nobil este Sursa supremă permanentă de călăuzire pentru

omenire, care oferă o clarificare rațională și istorică a rolului magnific al lui Isus (Pacea fie asupra sa!).

Numele Isus (Pacea fie asupra sa!) este citat de douăzeci și cinci de ori în Nobilul Coran, care conține un capitol numit Mariam (Maria), numit după mama lui Isus (Pacea fie asupra lor!).

Cu privire la Sursa Divină a acestei Revelații, am găsit următoarele versete coranice foarte convingătoare:

„Acest Coran nu poate să fie nicidecum născocit, fără de Allah, ci este confirmarea celor de dinaintea lui și tâlcuirea orânduielilor. Nu este nicio îndoială că el este venit de la Stăpânul

Lumilor.” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 10:37]

„Și, cu adevărat, el (acest Coran) este
Adevărul absolut cu siguranță.”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 69:51]

În mod similar, m-am interesat cu
privire la subiectul modificării
Coranului, deoarece aceasta a fost
problema majoră a Revelațiilor
anterioare. **Am citit că Nobilul Coran
nu se va schimba și nu va fi abrogat
niciodată:**

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul
și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 15:9]

„Oare nu cugetă ei la Coran? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:82]

Am fost informat, de asemenea, cu privire la unele dintre fenomenele științifice menționate în Nobilul Coran, care demonstrează că acesta este Cuvântul literal al lui Allah Preaînaltul. [Există versete cu privire la:](#)

➤ dezvoltarea embrionului uman:
„Noi l-am creat pe om din apa aleasă (venită) din lut. ~ Apoi l-am făcut Noi o picătură într-un loc sigur, ~ Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut

din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură. Binecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [23:12-14](#)]

➤ munți: „El a așezat pe Pământ munți statornici, ca să nu se clatine cu voi, râuri și drumuri, poate că voi veți fi călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [16:15](#)]; „Oare nu am făcut Noi Pământul gata (asemeni unui pat) (pentru ca voi să locuiți pe el) ~ Și (oare nu am făcut Noi) munții asemeni unor țărugi (astfel încât Pământul să fie întărit și să nu se clatine sub pașii voștri din cauza vitezei mari de

mişcare a sa)?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 78:6-7]

➤ originea Universului: „Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:30]; „Apoi s-a întors către Cer - care era un fum - și i-a zis lui și Pământului: «Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!» Și au răspuns ele: «Venim, supunându-ne de bunăvoie!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:11]

➤ creier: „Ba nu! Dacă el (Abu Jahl) nu va înceta, Noi îl vom apuca și

Îl vom trage cu putere de nasiah lui (cea mai înaltă parte a frunții sale, care se referă la lobul frontal al creierului), ~ O nasiah (cea mai înaltă parte a frunții sale care se referă la lobul frontal al creierului. Această parte se caracterizează prin faptul că este mincinoasă și păcătoasă, deoarece lobul frontal controlează conștiința pe care o avem cu privire la propriile noastre fapte, judecata și tot ceea ce se întâmplă în timpul acțiunilor noastre zilnice, reacțiile noastre emoționale, limbajul pe care îl folosim, precum și cunoașterea cuvintelor pe care le folosim. De asemenea, aceasta joacă un rol important în procesarea informațiilor și, prin urmare, în

intelect. – a se vedea informațiile cu privire la lobul frontal de pe wikipedia.org) mincinoasă și păcătoasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [96:15-16](#)]

➤ mări: „El este Cel care a lăsat să curgă liber cele două mări - aceasta plăcută și dulce și aceasta sărată și amară - și a făcut între ele un perete și un baraj de netrecut.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [25:53](#)]; „El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească, ~ Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [55:19-20](#)]

➤ mările adânci și valurile interne: „Sau (**ele sunt**) ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă (**cineva**) scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nicio lumină.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [24:40](#)]

➤ nori: „Nu ai văzut tu că Allah mână norii, apoi îi împreună pe ei, apoi îi face grămadă și apoi vezi tu ploaia ivindu-se din ei? Și El face să coboare din Cer, din munții lui, grindină și lovește cu ea pe cine voiește El și o

îndepărtează de la cine voiește El. Iar scăparea fulgerului Său aproape că răpește vederea.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 24:43]

Este de neconceput ca o persoană să fi cunoscut acum mai bine de 1400 de ani aceste adevăruri științifice care au fost descoperite și demonstrate doar de curând cu ajutorul unor echipamente avansate și a unor metode științifice sofisticate.

Islamul: esența și apogeul religiilor revelate

Musulmanii cred că scopul esențial pentru care a fost creată omenirea este

adorarea lui Allah Preaînaltul, după cum El spune în Nobilul Coran:

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:56]

Cu privire la acest lucru, un cunoscut învățat musulman din Occident a spus:

„Sistemul de adorare complet disponibil pentru oameni în ziua de astăzi este cel care se găsește în religia islamică. Însuși numele de «islam» înseamnă supunere față de Voința lui Allah. Cu toate că, de obicei, islamul este denumit ca fiind «a treia dintre cele trei credințe monoteiste», acesta

nu este deloc o religie nouă. Este religia adusă de toți Profetii lui Allah pentru omenire. Islamul a fost religia lui Adam, Avraam, Moise și Isus (Pacea fie asupra lor!)”.[\[3\]](#)

În plus, **el a spus:** „Din moment ce există un Singur Dumnezeu și omenirea este o singură specie, religia pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru om este [în esență] una ... nevoile spirituale și sociale umane sunt uniforme și natura umană nu s-a schimbat de când au fost creați primul bărbat și prima femeie”.[\[4\]](#)

Atunci când am descoperit faptul că Mesajul lui Allah Preaînaltul a fost întotdeauna același, mi-am dat seama

că toate ființele umane au datoria de a căuta adevărul și că nu trebuie să accepte orbește religia pe care societatea sau părinții lor o urmează.

Nobilul Coran spune:

„Nu adorați afară de El decât niște nume pe care le-ați născocit voi și părinții voștri și cărora Allah nu le-a pogorât nicio dovadă! Judecata nu este decât la Allah! El v-a poruncit să nu-L adorați decât pe El! Aceasta este religia cea dreaptă, însă cei mai mulți oameni nu știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 12:40]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus cu privire la fitrah (adică, natura înnăscută a omului de a Îl adora pe Allah

Preaînaltul înainte de coruperea naturii sale de către influențe externe):

„Fiecare copil se naște cu înclinația naturală de a I se supune lui Allah [fitrah], [adică, de a fi musulman], însă, mai apoi, părinții lui îl fac evreu, creștin sau zoroastrian.” (Al-Bukhari și Muslim)

În plus, Allah Preaînaltul spune:

„Ridică-ți fața ta spre religia cea adevărată! Această (religie) este firea (creată de) Allah, după care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah. Aceasta este Religia cea dreaptă, dar cei mai mulți oameni

nu știu.” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 30:30]

„Dacă li se spune: «Urmați ceea ce a
trimis Allah!», ei zic: «Ba noi urmăm
cele cu care i-am găsit pe părinții
noștri!» Chiar dacă părinții lor au fost
neștiutori și nu s-au lăsat călăuziți?!”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 2:170]

Există numeroase versete în Nobilul
Coran pe această temă.

Mai mult decât atât, am aflat că nicio
altă religie nu este acceptată de Allah
Preaînaltul în afară de islam, după cum
El afirmă în mod clar în Nobilul
Coran:

„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:85]

Am ajuns la concluzia că omul poate neglija călăuzirea lui Allah Preaînaltul și își poate stabili propriile standarde de viață. Cu toate acestea, în cele din urmă, el va descoperi că s-a lăsat înșelat de un miraj.

Un călător

Pe măsură ce am continuat să citesc Coranul și să învăț despre spusele și faptele Profetului Mohammed (ﷺ) [Sunnah], am observat că islamul

privește omul ca pe un călător în această viață și că „acasă” se găsește în viața următoare, pentru eternitate.

Suntem aici pentru o perioadă scurtă de timp și nu putem lua nimic cu noi din această viață, cu excepția credinței noastre în Allah și a faptelor noastre.

Astfel, omul ar trebui să fie asemeni unui călător, care trece prin diferite locuri, dar nu se atașează de niciunul dintre acestea. Fiind călători pe acest drum, noi trebuie să înțelegem că scopul nostru în viață este acela de a fi testați. Prin urmare, vom experimenta suferință, bucurie, durere și euforie.

Aceste teste ale binelui și ale răului au scopul de a trezi calitățile noastre spirituale superioare. Cu toate acestea,

nu putem să beneficiem de aceste teste dacă nu dăm tot ce este mai bun din noi, nu avem încredere deplină în Allah și nu acceptăm cu răbdare ceea ce El a stabilit pentru noi.

Drumul spre Paradis

A fost deosebit de semnificativ pentru mine să învăț despre Paradis, din moment ce acesta trebuie să fie cu siguranță scopul final al fiecărui individ. **Allah Preaînaltul spune cu privire la acest cămin veșnic:**

„Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns ca bucurie, drept răsplată pentru ceea ce au săvârșit (faptele bune pe care le-au săvârșit în această lume).”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 32:17]

De asemenea, am devenit conștient că există o plăcere inimaginabilă, și anume aceea de a se afla în prezența Creatorului Însuși. M-am întrebat care sunt sufletele demne de o astfel de recompensă. Această recompensă a Paradisului este prea mare pentru a nu avea un preț. Mi s-a spus că prețul este credința adevărată, care este demonstrată prin supunerea în fața lui Allah Preaînaltul și prin urmarea Sunnei Profetului Mohammed (ﷺ).

Am înțeles că omenirea trebuie să Îl adore pe Allah pentru a atinge

neprihănirea și starea spirituală
necesare pentru a intra în Paradis:

„Au zis că nu vor intra în Rai decât cei care sunt iudei sau creștini! Acestea sunt doar dorințele lor. Răspunde-le: **«Aduceți dovada voastră dacă aveți dreptate!»** ~ Ba nu! Cel care s-a supus lui Allah și face bine, va avea răsplata sa de la Domnul lui! Ei nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [2:111-112](#)]

„Aceia care cred și care au frică (**de Allah**)! ~ Pentru ei este bună veste în această viață lumească, la fel ca și în Lumea de Apoi. Cuvintele lui Allah (**nu vor cunoaște**) nicio schimbare - Aceasta este marea izbândă.”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 10:63-64]

Acest lucru înseamnă că ființele umane trebuie să înțeleagă că adorarea este la fel de indispensabilă ca mâncarea și respirația și nu o favoare care I-o fac lui Allah. De asemenea, am aflat că trebuie să citim Coranul pentru a afla ce fel de oameni vrea Allah Preaînaltul să fim și apoi să încercăm să devenim ca atare. Acesta este drumul spre Paradis.

Depășirea unui obstacol

Ajuns în acest punct, eram sigur în proporție de 80% că îmi doream să devin musulman, însă ceva mă reținea.

Eram îngrijorat cu privire la reacția familiei și a prietenilor mei dacă ar fi aflat că am devenit musulman. La scurt timp după aceea, mi-am exprimat această îngrijorare în fața unui musulman, care mi-a spus că, în Ziua Judecării, nimeni nu va putea să mă ajute, nici tatăl meu, **nici mama mea și nici prietenii mei:**

„O, voi oameni, fiți cu frică de Domnul vostru și temeți-vă de o Zi în care niciun părinte nu-i va putea fi fiului său de ajutor și niciun fiu nu-i va fi de ajutor părintelui său! Făgăduința lui Allah este Adevăr. Și să nu vă înșele pe voi viața lumească și să nu vă înșele pe voi cel amăgitor în privința

lui Allah!” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 31:33]

„Și din nou: de unde ai putea tu ști
(adică nici nu îți poți imagina) ce este
(măreția și oroarea) Ziua
Recompensei? ~ Ziua în care niciun
suflet nu va putea să fie de folos pentru
un alt suflet (nici să îndepărteze vreun
rău de la acesta) și, în acea Zi, Decizia
va fi (în întregime) a lui Allah.”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 82:18-19]

Prin urmare, dacă tu crezi că islamul
este religia cea adevărată, ar trebui să-l
îmbrățișezi și să-ți trăiești viața
încercând să Îl mulțumești pe Cel care
te-a creat. Astfel, a devenit foarte clar

pentru mine faptul că ne aflăm cu toții în aceeași barcă; fiecare suflet va gusta moartea și apoi vom fi trași la răspundere pentru credința noastră în Allah și pentru faptele noastre:

„Fiecare suflet va gusta moartea. Apoi veți fi voi aduși înapoi la Noi.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [29:57](#)]

„Fiecare suflet va gusta moartea, desigur voi veți primi (**întreaga**) voastră răsplată în Ziua Învierii! Cel care va fi îndepărtat de Foc și adus în Rai va fi izbânditor. Viața aceasta nu este decât plăcere amăgitoare.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [3:185](#)]

O înregistrare video semnificativă

În această etapă a căutării mele de adevăr eram pe punctul de a îmbrățișa islamul. Am vizionat o conferință islamică pe o înregistrare video despre scopul vieții. Tema principală a acestei conferințe era faptul că scopul vieții poate fi rezumat într-un singur cuvânt și anume islam (supunerea pașnică în fața Voinței lui Allah).

Un punct suplimentar era acela că, spre deosebire de alte religii sau credințe, termenul de «islam» nu este asociat cu nicio persoană sau loc anume. Allah Preaînaltul a numit această religie în următorul verset coranic:

„(Unica) religie acceptată de Allah este islamul (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:19]

Oricine îmbrățișează islamul este numit musulman, indiferent de rasa, sexul sau naționalitatea persoanei. Acesta este unul dintre motivele pentru care islamul este o religie universală.

Înainte de căutarea mea de adevăr, nu m-am gândit niciodată serios la islam ca la o opțiune din cauza prezentării negative constante a musulmanilor în mass-media. În mod similar, această înregistrare susținea că, deși islamul este caracterizat prin standarde morale înalte, nu toți musulmanii susțin aceste standarde. Am învățat că același lucru

se poate spune și despre adepții altor religii. În cele din urmă, am înțeles că nu putem judeca o religie doar după acțiunile adepților săi, așa cum am făcut eu, pentru că toți oamenii sunt supuși greșelii. Din această cauză, nu ar trebui să judecăm islamul prin prisma acțiunilor susținătorilor săi, ci prin cea a Revelației sale (**Nobilul Coran**) și a Sunnei Profetului Mohammed (ﷺ).

Ultimul aspect pe care l-am învățat din această conferință se referă la importanța recunoștinței. Allah Preaînaltul a menționat în Nobilul Coran că ar trebui să fim recunoscători pentru faptul că El ne-a **creat**:

„Allah v-a scos pe voi din pânțelele mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva, și v-a dat vouă auzul, și văzul, și inimile, pentru ca voi să fiți mulțumitori.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:78]

În plus, Allah Preaînaltul a menționat recunoștința împreună cu credința și a făcut clar faptul că El nu câștigă nimic din pedepsirea poporului Său atunci când oamenii Îi aduc mulțumiri și cred în El:

„Ce face Allah cu pedepsirea voastră, dacă mulțumiți și credeți? Allah este Shākir (Recunoscător, Mulțumitor), ‘Alīm (Atoatecunoscător,

Omniscient).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:147]

Adevărul se dezvăluie

De îndată ce înregistrarea video s-a terminat, am recunoscut adevărul care a fost dezvăluit sufletului meu. Am simțit cum o povară uriașă de păcate zbura de pe spatele meu. Mai mult decât atât, am simțit că sufletul meu se ridică deasupra Pământului, refuzând plăcerile provizorii ale acestei lumi, în favoarea bucuriilor eterne ale Vieții de Apoi. Această experiență, alături de lungul meu proces de raționament, au rezolvat „puzzle-ul scopului vieții”. Mi-a fost dezvăluit islamul ca fiind adevărul, fiind completat astfel

„peisajul meu spiritual” cu credință, un țel, o direcție și acțiune. Prin urmare, am intrat pe poarta islamului rostind mărturisirea de credință necesară pentru a deveni musulman: «Ash-hadu an lā ilāha illa Allah wa ash-hadu anna Mohammedan Ar-Rasūl Allah» (Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Trimisul Său).

Am fost informat că această mărturisire oficială confirmă credința unei persoane în toți Profeții și Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!), precum și în toate Revelațiile Sale Divine în forma lor originală, actualizând și completând religia cu

ultimul Profet, Mohammed (ﷺ), și cu Revelația finală a lui Allah (Nobilul Coran). Următorul aspect a devenit copleșitor de clar pentru mine: dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) ar fi fost ultimul Profet al lui Dumnezeu și dacă Evanghelia ar fi fost Revelația finală, atunci aș fi depus mărturie cu privire la acest lucru. Drept rezultat, am ales în mod natural să urmez Revelația finală de la Creator, așa cum a fost ea exemplificată de către pecetea Profetilor (ﷺ).

Impresii ale unui nou musulman

În timpul căutării mele de adevăr, lecția supremă a fost aceea că toate cele care sunt adorate în afară de Allah

Preaînaltul sunt simple iluzii. Pentru cel care vede clar acest lucru, singura cale posibilă este aceea de a-și aduce voința și propriile acțiuni la unison complet cu Cele ale lui Allah.

Acceptarea Voinței lui Allah

Preaînaltul mi-a permis să mă simt în pace cu Creatorul, cu ceilalți și, în cele din urmă, cu mine însumi. În consecință, mă simt foarte recunoscător că, prin Mila lui Dumnezeu, am fost salvat din adâncurile ignoranței și am pășit în lumina adevărului. Islamul, adevărata religie a tuturor timpurilor, locurilor și popoarelor, este un cod complet de viață, care călăuzește omul către îndeplinirea scopului existenței sale pe

Pământ și-l pregătește pentru Ziua când se va întoarce la Creatorul său. Urmarea acestei căi cu sinceritate ne permite să obținem Mulțumirea lui Allah și să fim mai aproape de El în mijlocul plăcerilor nesfârșite ale Paradisului, scăpând, în același timp, de pedeapsa Focului Iadului. În plus, viața noastră actuală va fi mult mai fericită atunci când vom face o astfel de alegere.

O bucurie amăgitoare

Îmbrățișarea islamului mi-a oferit mai multe perspective asupra caracterului iluzoriu al acestei vieți. De exemplu, unul dintre obiectivele principale ale islamului este eliberarea omului.

Acesta este motivul pentru care un musulman se numește pe sine «‘**Abd Allah**», robul sau servitorul lui Allah (adică **Dumnezeu**), deoarece servitutea față de Allah presupune eliberarea de toate celelalte forme de servitute și aceasta în ciuda faptului că omul modern ar putea crede că este liber, în timp ce este, în realitate, un sclav al dorințelor sale. Omul este, în general, amăgit de această viață lumească, fiind dependent de tezaurizarea averii, de sex, violență, substanțe amețitoare etc. Dar, mai presus de toate, el este adesea sedus de sistemul capitalist, care tinde să funcționeze prin inventarea de nevoi false, pe care omul simte că trebuie să

le îndeplinească imediat. **Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:**

„Nu-l vezi pe acela care și-a luat pofta lui drept divinitate pentru el? Tu vrei să fii chezaș pentru el? ~ Sau crezi tu că cei mai mulți dintre ei aud sau pricep? Ei nu sunt decât asemenea vitelor, ba ei sunt chiar și mai rătăciți de la drum!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **25:43-44**]

Astfel, nu ar trebui să ne lăsăm pradă zelului creat de plăcerile acestei vieți trecătoare, punând în pericol posibilitatea de a ne bucura de extazul Paradisului, **după cum spune Allah Preaînaltul în Nobilul Coran:**

„Frumoasă a fost făcută să pară în ochii oamenilor dragostea pentru cele jinduite - femeile, copiii, multe grămezi de aur și argint, caii de rasă aleasă, animalele și ogoarele. Acestea sunt plăcerea vieții celei pământești, în vreme ce la Allah este buna întoarcere. ~ Spune (o, Mohammed): «Pot eu să vă vestesc ceva mai bun decât acestea? Aceia care sunt cu frică au de la Domnul lor grădini pe sub care curg râuri, în care vor avea veșnic sălaș, și soții curate și mulțumirea lui Allah (...)»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:14-15]

Prin urmare, întrecerea reală din această viață nu este acumularea de avere sau dorința de a avea faimă, ci

este întrecerea unuia cu altul pentru a efectua fapte bune pentru a-L mulțumi pe Allah Preaînaltul, **având în același timp partea noastră legitimă de bucurie în această viață:**

„Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică! Și nu uita partea ta din această viață! Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciune pe Pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [28:77](#)]

Calea cea Dreaptă spre Dumnezeu

Există nenumărate alternative religioase disponibile pentru om și

doar de el depinde să o aleagă pe aceea pe care dorește să o urmeze. El este asemeni unui negustor cu multe produse în fața lui, doar el fiind cel care alege cu care dintre ele va face comerț. El va selecta, în mod evident, produsul pe care îl consideră cel mai profitabil. Cu toate acestea, comerciantul este nesigur și nu are nicio garanție a prosperității; produsul său poate avea piață de desfacere și poate aduce câștiguri frumoase, dar el ar putea, la fel de ușor, pierde toți banii. În schimb, cel care crede în Unicitatea lui Allah și se supune Voinței Sale (**musulmanul**) este complet sigur că, dacă el urmează calea călăuzirii [Nobilul Coran și

Sunnah Profetului Mohammed (ﷺ)], succesul și răsplata îl vor aștepta la sfârșitul acestui drum. Din fericire, acest succes începe, de asemenea, la începutul drumului. Abu Sa'id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Dacă o persoană îmbrățișează islamul cu sinceritate, atunci Allah îi va ierta toate păcatele trecute și, după aceea, începe reglarea conturilor; răsplata faptelor sale bune va fi (multiplicată) de la zece ori până la șapte sute de ori pentru fiecare faptă bună, iar o faptă rea va fi înregistrată ca atare, cu excepția cazului în care Allah îl iartă.”
(Al-Bukhari)

Epilog

Bazându-mă pe căutarea mea de adevăr, am ajuns la concluzia că modul precis în care credem în Allah și faptele pe care le efectuăm determină starea noastră viitoare pentru eternitate. Creatorul nostru ne oferă tuturor șanse egale, indiferent de circumstanțele noastre, pentru a câștiga Mulțumirea Lui și a ne pregăti pentru Ziua Judecății, **conform următoarelor versete coranice:**

„Și fiți supuși față de Allah și față de Trimis, ca să fiți iertați! ~ Și grăbiți-vă spre iertarea Domnului vostru și spre Raiul cel întins cât Cerurile și Pământul, pregătit pentru cei

evlavioși.” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 3:132-133]

„Eu sunt iertător cu acela care se
căiește, crede și împlinește fapte bune
și apoi se lasă călăuzit pe calea cea
bună.” [Traducerea Sensurilor
Coranului cel Nobil, 20:82]

Dacă vom căuta cu sinceritate adevărul
acestei vieți, care este islamul
(supunerea pașnică în fața Voinței lui
Allah), Allah Preaînaltul ne va călăuzi,
în shā Allah (cu Voia Sa). El ne
îndrumă să examinăm viața și Sunnah
Profetului Mohammed (ﷺ), deoarece
reprezintă cel mai bun model de urmat
pentru omenire. Mai mult decât atât,
Allah Preaînaltul ne îndeamnă să

investigăm și să medităm la ceea ce El spune în Nobilul Coran. Oricine poate observa că Nobilul Coran este asemeni unei bătăi persistente și puternice în ușa sau asemeni unui strigăt puternic pentru trezirea celor adormiți, deoarece aceștia sunt complet absorbiți doar de această viață de pe Pământ. **Loviturile și strigătele apar unul după altul:**

Treziți-vă! Uitați-vă în jurul vostru! Gândiți-vă! Reflectați! Allah este acolo! Există o planificare, un proces, o responsabilitate, o socoteală, o recompensă, o pedeapsă severă și fericirea eternă!

În mod clar și neechivoc, cel mai bun mod de a trăi și muri în această lume

este ca un musulman drept! Când cineva ajunge la concluzia că islamul este adevărul, el nu ar trebui să întârzie în a deveni musulman, deoarece poate muri înainte de a face aceasta și apoi va fi prea târziu. **Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:**

„Abia când vine moartea la unul dintre ei, **zice el:** «Domnul meu, adu-mă pe mine înapoi, ~ Pentru ca eu să fac bine, în cele pe care le-am lăsat!».

«**Nicidecum!**» Acesta este un cuvânt pe care el îl va rosti. Iar în urma lor este o despărțire, până în Ziua când vor fi sculați (**din morți**).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **23:99-100**]

„Și cheltuiți (drept milostenie) din cele cu care v-am înzestrat Noi înainte ca moartea să vină la unul dintre voi și să spună: «Domnul meu, doar dacă Tu ai putea să îmi dai un răgaz (până la moartea mea) pentru puțin timp, atunci eu aș da milostenie și aș fi dintre cei drepti (cel care face fapte bune)!» ~ Și Allah nu oferă răgaz niciunui suflet dacă a sosit termenul hotărât (moartea) și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 63:10-11]

La câteva luni după ce am îmbrățișat islamul, am găsit două versete din Nobilul Coran care reflectă ceea ce mi-a spus musulmanul american cu privire

la modul în care ar trebui să trăim și să murim:

„Și Avraam a lăsat-o ca îndemnare fiilor săi și asemenea și Iacob (**zicând ei**): «O fiii mei, Allah v-a ales vouă religia (**islamul**) și, de aceea, să nu muriți altfel decât fiind musulmani!»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **2:132**]

„O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, așa cum se cuvine să fie frica de Allah și să nu vă săvârșiți din viață decât fiind musulmani (**în totală supunere în fața Lui**)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **3:102**]

[1] Toate citatele biblice sunt preluate din traducerea profesorului Dumitru Cornilescu, www.ebible.com (n.tr.)

[2] Acest termen din limba arabă (ﷻ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

[3] Scopul Creației, dr. A. A. Bilal Philips, p. 49, Dar Al-Fatah, Sharjah, Emiratele Arabe Unite, 1995.

[4] Scopul Creației, dr. A. A. Bilal Philips, p. 50, Dar Al-Fatah, Sharjah, Emiratele Arabe Unite, 1995.